

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 484/2015-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Matúšom Lemešom, Kuzmányho 29, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 724/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. októbra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom

Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 724/2014.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je v pozícii navrhovateľa účastníkom konania vedeného Okresným súdom Košice II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 31 C 15/2006 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode (ďalej len „BSM“).

Okresný súd rozsudkom č. k. 31 C 15/2006-564 z 9. júna 2014 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) vyporiadal BSM tak, že uložil odporkyni povinnosť zaplatiť sťažovateľovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 16 781 € v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Na základe odporkyňou podaného odvolania proti rozsudku okresného súdu bolo vedené krajským súdom odvolacie konanie pod sp. zn. 11 Co 724/2014, v ktorom podľa sťažovateľa došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľ vo svojej sťažnostnej argumentácii uviedol:

„Sťažovateľ (navrhovateľ) návrhom na začatie konania zo dna 02. 02. 2006 žiadal Okresný súd Košice II, aby vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - účastníkov konania, a to tak, že zaviazá odporkyňu... zaplatiť navrhovateľovi z titulu vyporiadania BSM sumu 110.000 Sk do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (konanie vedené pod sp. zn. 31C/15/2006). Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice II, č. k. 12C1309/01-26 zo dňa 26. 11. 2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. 02. 2003. Rozšírením návrhu na začatie konania navrhovateľ zároveň navrhol, aby predmetom vyporiadania bola aj zostatková cena členského podielu 3-izbového družstevného bytu...

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 31C/15/2006-141 zo dňa 30. 06. 2009 súd zaviazal odporkyňu zaplatiť na vyrovnanie podielu navrhovateľovi sumu 26.060,97 EUR do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku...

Proti uvedenému rozsudku podala dňa 07. 08. 2009 odporkyňa odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11 Co/24/2010-184 zo dňa 27. 08. 2010 bol rozsudok súdu prvého stupňa (okrem výroku o zastavení konania) zrušený a v rozsahu zrušenia vrátený súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V poradí druhým rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 31C/15/2006-333 z 20. 06. 2011 následne súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi na vyrovnanie podielov sumu 22.047 EUR v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. V priebehu konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (13. 08. 2008) odporkyňa previedla členské práva k bytu... a za prevod týchto práv nadobudla byt č. 10..., pričom jej bola za prevod doplatená suma 15.767,11 EUR. Súd preto ustálil za hodnotu členského podielu sumu 42.322,55 EUR v zmysle pravidla, že ak po zániku BSM došlo k platnému prevodu práv a povinností spojených s členstvom v družstve, do vyporiadania treba zahrnúť hodnotu prevodom zaň získanú vyjadrenú spravidla peňažným ekvivalentom (t. j. hodnota členského podielu zahrnutá do masy BSM bola následne určená bez ohľadu na závery znaleckého posudku č. 21/2009 zo dňa 25. 04. 2009).

Rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 31C/15/2006-333 z 20. 06. 2011 napadli včas podaným odvolaním navrhovateľ aj odporkyňa. Uznesením Krajského súdu v Košiciach 11Co/292/2011-376 zo dňa 28. 02. 2013 súd zrušil rozsudok vo výroku o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi na vyrovnanie podielov sumu 22.047 EUR s v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V poradí tretím rozsudkom Okresného súdu Košice II 31C/15/2006-564 zo dňa 09. 06. 2014 súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 16 781 EUR v lehote do 60 dni od právoplatnosti rozsudku. V predmetnej veci podala odporkyňa odvolanie dňa 09. 07. 2014. Následne sa navrhovateľ podaním zo dňa 21. 07. 2014 vyjadril k odvolaniu odporkyne v určenej lehote.

Nakoľko od podania odvolania odporkyňou uplynulo už viac ako 15 mesiacov, pričom konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, je sťažovateľ presvedčený, že

v predmetnom konaní bolo porušené jeho právo na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co/724/2014 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Košiciach prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 724/2014 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 10.000 €..., ktoré mu je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatil do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu a to na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Matúša Lemeša, advokáta...

4. Krajský súd v Košiciach je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia vo výške 296,44 Eur do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu a to na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Matúša Lemeša, advokáta ...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ v petite sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 724/2014.

Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

Ústavný súd dožiadaním krajského súdu zistil, že sťažovateľom namietané odvolacie konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 11 Co 724/2014 sa začalo predložením veci krajskému súdu 23. júla 2014. Krajský súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 11 Co 724/2014-593 z 30. septembra 2015 tak, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v časti povinnosti odporkyne zaplatiť sťažovateľovi z titulu vypořádania BSM po rozvode sumu 16 781 € potvrdil a v časti splatnosti označenej sumy zmenil s tým, že odporkyňu uložil povinnosť túto sumu uhrádzať sťažovateľovi v splátkach v sume 250 € mesačne. Spis bol po rozhodnutí o odvolaní krajským súdom vrátený okresnému súdu 9. novembra 2015.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľom namietané odvolacie konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 11 Co 724/2014 bolo v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu 28. októbra 2015 skončené (rozsudkom krajského súdu z 30. septembra 2015), preto je objektívne vylúčená možnosť porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. novembra 2015